

[Einer-Jensen.]

De i Dag behandlede Love har det dobbelte Formaal at skaffe Afsætning for Kreaturerne og ved Hjælp af Slagteafgiften medvirke til, at de arbejdsløse kan faa Tilskud til Indkøb af Oksekød. Der er sket den Ændring, at medens Beløbet sidste Aar var 2 Mill. Kr., er der nu foreslaaet, at der anvendes 3 Mill. Kr. Ogsaa det Tidsrum, hvori Loven skal virke, er længere, og det forekommer mig, at denne ringe Forøgelse er paakrævet. Den Stigning, der har fundet Sted i Priserne, har jo gjort Tilskuddet til de arbejdsløse mindre. Der er ikke noget urimeligt i, at der sker en ringe Forhøjelse her, og jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Jensen (Gørding): Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale de foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling. Ingen vil sikkert mene, at Beløbet paa de 4 Mill. Kr. til de trængende er for stort, snarere det modsatte er Tilfældet. Jeg kunde for mit Vedkommende have ønsket det noget større. Den Lettelse, som ogsaa Landkommunerne faar ved denne Lov, er sikkert mange Steder velkommen og haardt tiltrængt, saa ogsaa af den Grund kan jeg anbefale Lovforslaget.

En nærmere Gennemgang af Lovforslagets enkelte Paragraffer vil formentlig være det kommende Udvalgs Sag. Jeg vil dog mene, at meget kan der heller ikke her blive at rette, hvorfor jeg endnu en Gang skal anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

J. S. Foget: Vedrørende Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Fordeling af Oksekød til trængende Personer ønsker vi ikke, at en Uddeling af Oksekød skal ophøre, og som Følge deraf bifalder vi den Ordning, der er truffet.

Vedrørende Forslaget om en ny Lov om Fordeling af Oksekød til trængende Personer er vi fra vor Side absolutte Tilhængere af denne Form for social Forsorg, idet man ved Uddeling af Naturalier ikke alene er sikret en forøget Afsætning af saadanne Produkter, men ogsaa sikret, at den Hjælp, Staten yder, ikke benyttes paa en for Nationen mindre heldig Maade. Vi er imidlertid absolut uenige i den Form for Dækning af Udgifterne, man her anvender. Lige saa rimeligt det er, at ingen bør sulte her i vort Land, hvor vi døjer med at komme af med Fødevarerne, lige saa rimeligt er det, at den Byrde, en saadan social Hjælp er for Samfundet, maa bæres

af de Dele af Befolkningen, som man gennem Lovgivning har givet Evnen til at betale.

Naar man nu her vil tage 3 Mill. Kr. af Slagteafgiften, er det i Realiteten Penge, som Landbruget indirekte maa betale. Slagteafgiften er rimelig, saa længe den kun benyttes til Destruktion og teknisk Udnyttelse af de Kroppe, som ikke paa anden Maade kan finde Afsætning, men den er urimelig som Middel til at opnaa Dækning for social Forsorg. Det er jo ligetil, at Slagteafgiften forhøjer Prisen paa Kød til Konsum, og jo mindre Slagteafgiften er, des mindre bliver derfor Spændvidden mellem den Pris, som Producenten opnaar, og den Pris, som Forbrugeren maa betale. Det er derfor urimeligt, at man her indskyder en ekstra prisfordyrende Faktor, som udelukkende skal benyttes til social Hjælp, og det skulde ikke undre mig, om vi, hvis dette Lovforslag vedtages, en skønne Dag ser „Politiken“ og „Social-Demokraten“ raabe op om, at nu er Kødet urimelig dyrt, og at Bønderne nu faar for meget for Kødet, ligesom disse Blade for Tiden fortæller, at Bønderne faar for meget for Flæsket. Men Sandheden er jo dog den, at Bønderne faar alt for lidt for Kødet, ikke stort mere end Halvdelen af Prisen før Krigen, samtidig med at Kødet til Konsum koster cirka det samme som før Krigen.

Man bør ved Udformningen af denne Lov tage Hensyn til det Forhold, der har vist sig, at man i visse Kommuner har haft Tendens til at ville udnytte Loven til Fremme af Lokalpatriotismen. Saaledes forsøgte man i Fredericia at gøre Kød kort afhængig af, at Kødet var slagtet paa et bestemt Slagtehus.

Slagteafgiften bør kun benyttes til det, der er dens oprindelige Formaal, og de Penge, der skal benyttes til social Forsorg, maa tages ganske andre Steder fra. Man er saa dristig at henvise til, at der er oparbejdet en større Kassebeholdning ved Slagteafgiften, og det er derfor rimeligt, at der tages noget mere til social Forsorg. Nej, dette Forhold viser med tørre Tal, at Landbrugsministeren ikke har villet udnytte Slagteafgiften paa en saadan Maade, at man derved hævede Bundprisen paa de daarligste Kreaturer og udnyttede Slagteafgiften efter det eneste Formaal, den har, nemlig at skaffe Landbruget en rimelig Pris for de Kreaturer, som Landbrugere gennem flere Aar har maattet sælge til omkring Halvdelen af Produktionsprisen. Men maaske findes Forklaringen i den Meddelelse, det ærede Med-